

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Tertia, Qva Continentvr Hermiae Sozomeni
Salaminij lib. 9. Euagrij Scholastici Epiphaneſis lib. 6

Christopherson, John

[Köln], 1569

De persequutione, Antiochiæ, quam Orontes amnis alluit, suscitata, &
Thomæ Apostoli templo apud Edeſenos, & conuentu ibidem congregato,
& Edesseſenorum confessione. Capvt XVIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12718

fuisse, & sanctarum literarum explanationes ex libris tum Origenis, tum eorum, qui & ante illum, & post, in libris ecclesiasticis interpretandis magnam sunt laudem consecuti, accuratè didicissent, in eo quidem ipso tempore concilij Niceni fautoribus multum adiumenti attulerunt. Nam uterque hanc doctrinam contra Arianos strenuè defendebat, perspicueque demonstrabat, quòd neque de aliis rebus, neque de opinionibus Origenis, quibus in primis nitebantur, rectè vereque sentirent. Quinetiam communi còsensu, vel sorte potius, uti à nonnullis accepi, pericula inter ipsos partiebantur, & Basilius vrbes Ponti peragrans, nò solù multos ibi monachorù còuentus còstituebat, verù etià populù rum docere, tū persuadere, ut eandè fidei doctrinà, quã ipse, amplecteretur. Gregorius autè, qui episcopatù Nazianzi (quod est oppidù parvù) post patrè obtinuit, ea ipsa de causa cū alia loca tum Constantinopolim maximè omniù, vbi còtinèter ferè versabatur, adiit. Atque breui post multorù episcoporù suffragijs illius ciuitatis episcopus designatus est. Nã cū neq; catholicus episcopus, neque ecclesia orthodoxorum in ea vrbe esset, periculum erat, ne de cætero doctrina concilij Niceni ibi prorsus exploderetur.

De persecutione, Antiochia, quam Orontes amnis alluit, suscitata, & Thomæ Apostoli templo apud Edessenos, & conuentu ibidem congregato, & Edessenorum confessione.

CAPVT XVIII.

VBI autem imperator venit Antiochiam, omnes omnino, qui in còcilij Niceni doctrina prestabant, tū in ea ciuitate, tū in vrbibus finitimis grauitè exagitauit, illisque cuiusque modi irrogauit supplicia: adeo ut nonnulli affirmant complures eorum eius mandato, partim aliis modis trucidatos, partim in Orontem fluuium proiectos fuisse. Porò autem cum esset certior factus, illustrem esse Edessæ ecclesiam Diui Thomæ nomine nuncupatam, ad eam visendam se contulit. Qua in vrbe omnibus ecclesie orthodoxis ablatis, cū vidisset populum ecclesie catholice in campo ante ciuitatem conuentus egisse, dicitur
verbis

SOZOMENI HISTOR.

verbis contumeliosis præsidem generalem arguisse, & pug-
 num in maxillâ eius infixisse, propterea, quòd contra suum
 mandatum eiusmodi còuentus fieri permisisset. Modestus
 igitur (hoc enim præsidii nomen fuit) quamvis ab Edeffe-
 nis opinione discreparet, clam tamen illis significauit, vt
 cauerent, ne postridie eius diei solitum in locum præcædi
 causa conuenirent. Nam sibi imperatoré in mandatis de-
 disse, vt si qui ibi fortè comprehenderentur, grauibus co-
 ercerentur suppliciis. Atque hæc quidem illis minabatur
 præses, sedulo prospiciens, quòd tum eorum vel pauci, vel
 nemo in discrimen veniret, tum ille ipse imperatoris iram
 effugeret. At Edeffeni, spretis penitus eius minis, multò
 maiore studio, quàm antea consuetum locum compleue-
 runt. Qua re nuntiata, Modestus quid ageret omnino nõ
 habuit. At licet rerum præsentium status eum incertum ani-
 mi reddidisset, tamen in campum ire perrexit. Interim mu-
 lier, filio manu secum tracto, & amiculo, còtra quàm sexum
 muliebrem deceret, negligenter sibi circumiecto, perinde
 quasi ad rem optatâ festinans, cohortè militum, quæ præsidè
 anteibat, perrupit. Quod cum vidisset Modestus, iubere eam
 comprehendi: accersit ad se, causam festinationis rogat.
 Tum illa, vti, inquit, ocyus ad campum, in quo populus
 ecclesiæ catholicæ coactus est, veniam. Tunc sola, inquit
 Modestus, nescia es præsidem actutum eò profecturum,
 & quos ibi offenderit, interfecturum? Imò verò, inquit,
 audiui: & propterea cursu celerrimo mihi opus est, ne post
 tempus veniam, & ita martyrio à Deo oblato destituar.
 At cur, quæso, inquit præses, puerum tecum ducis? vt ille
 quoque, inquit, communis afflictationis particeps fiat,
 parque præmium consequatur. Itaque Modestus viri-
 lem mulieris animum admiratus, ad palatium reuertitur.
 Atque cum de illa cum imperatore communicasset, per-
 persuasit ei, vt quod instituerat, minimè perficere labo-
 raret, præsertim cum & turpidinis non parum, & non mi-
 nus incommodi complecti videretur. Quare tota Edeff-
 fenorum ciuitas ad eum modum, quem diximus, doctri-
 nam fidei ingenuè confessa est.

Postquam